

Nr 297.

Av herr **Holmström**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa avlöningsanslag under riksstatens fjärde huvudtitel.

I skrivelse till Konungen den 27 sistlidna mars, nr 5147, har chefen för armén framhållit, att vid en ifrågasatt revidering av härordningen bland annat vissa kaderökningar vid Kungl. Värmlands, Skaraborgs och Södermanlands regementen böra komma till stånd. Av utredningar, som chefen för armén verkställt, framginge, att behovet av dessa kaderökningar är synnerligen framträdande, oavsett i vilken riktning frågan om en allmän revidering av härordningen kan komma att lösas. Ett beslut rörande en eventuell statökning borde på grund av ärendets brådskande natur fattas av innevarande års riksdag. Därest så icke skulle bliva fallet, och följaktligen de i enlighet med försvarsbeslutet planlagda kaderminskningarna vid ifrågavarande regementen komme till stånd instundande höst, skulle betydande risker föreligga, att de nämnda regementena bleve urståndsatta att på ett tillfredsställande sätt omhänderhava utbildningsarbetet under nästkommande år. Om frågan om kaderökningar på grund härav upptoges till behandling av en nästkommande riksdag, skulle den sannolika följderna härav bliva att personal, som på grund av nu gällande beslut i höst transporteras från ifrågavarande regementen till andra truppförband, åter skulle transporteras till sina ursprungliga regementen. Detta skulle medföra avsevärda kostnader och för personalen innebära mycket stora olägenheter.

Den av chefen för armén gjorda framställningen har emellertid icke föränlett någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Vad Kungl. Värmlands regemente beträffar föreslogs det av försvarskommissionen till indragning, varvid regementets etablissement skulle övertagas av flygvapnet. Härtill anslöt sig i huvudsak Kungl. Maj:t. Riksdagens särskilda utskott däremot hävdade, att i Karlstad borde »bibehållas ett infanteritruppförband av ungefär en bataljons storlek, vilket bör förläggas tillsammans med en flygflottilj i Värmlands regementes nuvarande etablissement». Detta blev också riksdagens beslut, vilket dock sedermera så till vida ändrats, att samförläggning i Karlstad av Värmlands regemente och en flygflottilj icke skall komma till stånd.

Chefen för armén framhåller i sin ovannämnda skrivelse, att Värmlands regemente kommit i ett ogynnsamt läge i förhållande till övriga regementen i vad beträffar befälskaderns storlek. Detta beror därpå att vid beräkningen av befälsbehovet för detta regemente icke tillämpats samma grunder, som användes av 1930 års försvarskommission och som legat till grund för 1936

års försvarsbeslut i övrigt. En efter dessa grunder av chefen för armén utförd beräkning visar — trots att härvid regementsstabschefen och adjutanten hos överstelöjtnanten upptagits i beställning för kapten respektive löjtnant i stället för major respektive kapten — att det föreligger en brist vid regementet av: 1 överstelöjtnant, 2 kaptener, 3 löjtnanter, 1 fänrik, 2 fanjunkare, 1 sergeant, 2 furirer, 3 korpraler och vicekorpraler samt 4 volontärer.

I och med beslutet att icke någon samförläggning skall äga rum i Karlstad, är icke längre den hjälp i stabs- och förvaltningsarbetet att påräkna, som sannolikt beräknats kunna erhållas av den till Karlstad planerade flygflottiljen.

Även de båda kombinerade regementena, Skaraborgs och Södermanlands regementen, hava i jämförelse med övriga infanteriregementen kommit i ett synnerligen ogynnsamt läge beträffande befälskadranas storlek i förhållande till regementena åliggande uppgifter. Chefen för armén anför sålunda, att en beräkning av befälsbehovet för dessa regementen enligt samma grunder som tillämpats för övriga infanteriregementen giver vid handen, att en brist av 2 kaptener, 4 löjtnanter, 1 fänrik, 2 fanjunkare, 1 sergeant, 4 furirer, 5 korpraler och vicekorpraler samt 2 volontärer förefinnes vid vart och ett av dem. Härvid har liksom beträffande Värmlands regemente regementsstabschefen och adjutanten hos överstelöjtnanten upptagits i beställning för kapten respektive löjtnant stället för major respektive kapten.

Vid en eventuell ökning av mekaniseringen och motoriseringen vid armén torde det i övrigt icke vara osannolikt, att den i dessa avseenden erforderliga utbildningen åtminstone till en början kommer att förläggas till dessa kombinerade regementen, vilket än ytterligare talar för en ökning av deras stater.

Med den proportion de olika befälsgraderna emellan, som vid berörda regementen skulle bli gällande enligt försvarsbeslutet, bleve befodringsläget vid desamma sämre än vid övriga infanteriregementen. En ökning av staterna på ovan angivet sätt skulle emellertid enligt chefens för armén utredning medföra en mycket god överensstämmelse med befodringsförhållandena vid ett normalinfanteriregemente.

Vi kunna i allt väsentligt ansluta oss till de av chefen för armén i hans ovannämnda skrivelse framförda synpunkterna. Med hänsyn härtill och till vad vi i övrigt ovan anfört få vi hemställa, att riksdagen måtte besluta,

att den av Kungl. Maj:t i proposition nr 247 föreslagna staten för Kungl. Värmlands regemente utökas med 1 överstelöjtnant, 2 kaptener, 3 löjtnanter, 1 fänrik, 2 fanjunkare, 1 sergeant, 2 furirer, 3 korpraler och vicekorpraler samt 2 volontärer samt

att de av Kungl. Maj:t i nämnda proposition föreslagna staterna för Kungl. Skaraborgs och Södermanlands rege-

menten utökas med för vardera regementet 2 kaptener, 4 löjtnanter, 1 fänrik, 2 fanjunkare, 1 sergeant, 4 furirer, 5 korpraler och vicekorpraler samt 4 volontärer.

Stockholm den 19 april 1939.

Nils Holmström.

I motionens syfte instämma:

K. W. Bodin.

Gustaf Björkman.
